

Buxy

ONTDEK HET MIDDELEEUSE HART
OP JE EIGEN TEMPO !

www.tourisme-sud-cote-chalonnaise.com

Communauté de Communes
**Sud Côte
Chalonnaise**
OFFICE DE TOURISME

Offices de
Tourisme
de France

Het zuiden van de Côte Chalonnaise heeft een niet te missen erfgoed dat even gevarieerd als fascinerend. Kastelen, middeleeuwse steden, dorpen en gehuchten vormen de rijkdom van deze de rijkdom van deze regio. Begin uw ontdekkingsstocht in Buxy om te proeven van dit prachtige gebied. van dit prachtige gebied. Ondanks de evolutie van de tijd en de bevolking is het gebied erin geslaagd om zijn erfgoed te bewaren en er een toeristische trekpleister van te maken. In het hart van de stad ontdek je een rijk historisch en architecturaal erfgoed. Volg de borden op de kaart om zeker te zijn.

- 1 De versterkte omheining-Grande rue
- 2 Rue des Juifs
- 3 Saccazand Huis
- 4 Kerk Saint-Germain
- 5 Rue de la Cure
- 6 Toren van de koning
- 7 Rue des Fossés
- 8 Place du Carcabot
- 9 Rue de la Cure - La Poste
- 10 Hallen
- 11 Rode Tour

EEN BEETJE geschiedenis !

Met zijn pittoreske smalle straatjes, zijn Rode Toren uit de 12e eeuw (een overblijfsel van de versterkte ommuring), de kerk Saint Germain, en de oude huizen in het bijzonder de rue des fossés, heeft de stad Buxy zijn middeleeuwse karakter.

De naam Buxy komt waarschijnlijk van het Latijnse Buxetum, een plaats beplant met buxus. In de XXe eeuw was Buxy een belangrijke marktstad (hoofdstad van de Vicaria Buxiencensi) en aan het eind van de eeuw werd het een proosdij onder de graven van Chalon tot 1237. Op die datum ruilde Jean le Sage, graaf van Chalon, zijn graafschap Chalon tegen drie heerlijkheden met Hugues IV, hertog van Bourgondië. Buxy maakte zo deel uit van het hertogdom Bourgondië tot 1477, toen de koning van Frankrijk persoonlijk heer van Buxy werd.

De vestingwerken van de stad, waarvan de Tour Rouge vandaag de dag, dateren uit de tijd dat de opleggingen van de periode waarin de eisen van de graaf van Chalon koning Lodewijk VII van Frankrijk naar de Chalonnais.

De slag bij Buxy, op 14 maart 1471, werd uitgevochten tussen de koninklijke en hertogelijke troepen. Lodewijk XI, die het Verdrag van Péronne nietig had laten verklaren hervat de strijd tegen Karel de Stoute, hertog van Bourgondië. Hij stuurde met name een leger om Cluny, Charolles

en Parayle-Monial in te nemen, voordat hij op weerstand stuitte bij Buxy. De Bourgondiërs werden verslagen in deze slag, waarbij de sterkte van elk leger werd geschat op ongeveer 4.000 man, volgens de ruwe schattingen van de kroniekschrijvers. Na deze slag annexeerde Lodewijk XI Buxy.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Buxy in tweeën gesneden, vanaf juni 1940, toen de demarcatielijn werd opgesteld aan de zuidelijke uitgang van het dorp. Het bleef 3 jaar actief.

Aan het einde van de 19e eeuw arriveerde de trein in de gemeente Buxy. Een eeuw later vertrok hij om plaats te maken voor het eerste fietspad van Frankrijk: de Groene Weg.

Naast het architecturale erfgoed staat Buxy bekend om de kwaliteit van zijn steen, een kalksteen uit het late Jura. Deze steen wordt onder andere gebruikt voor reconstructies en wordt wereldwijd geëxporteerd. De steen van Buxy is gebruikt en vergroot door de beroemde beeldhouwer Ivan Avoscan. Je kunt een van zijn werken bewonderen als je langs de fontein op Place du Carcabot loopt.

Buxy is ook beroemd om zijn Montagny appellatie, die het deelt met drie andere dorpen (Montagny-lès-Buxy, Jully-lès-Buxy en Saint-Vallerin).

Mis het niet!

RONDLEIDING

Van juli tot september organiseert het Office du Tourisme, in samenwerking met de Société d'Histoire en Archeologie van Buxy, biedt u de mogelijkheid om het historisch centrum van Buxy te ontdekken centrum van Buxy ! Ontdek het dorp en zijn historische anekdotes. Het museum symbool van de «kunst van de wijn», zo dierbaar aan onze symbool van de «kunst van de wijn», zo dierbaar aan onze regio.

Prijs: €4 per persoon / gratis voor kinderen onder 12 jaar. Duur: 1u30. Reserveren is noodzakelijk bij het VVV-kantoor. Rondleidingen het hele jaar door op aanvraag en elke vrijdag om 10 uur tijdens het zomerseizoen.

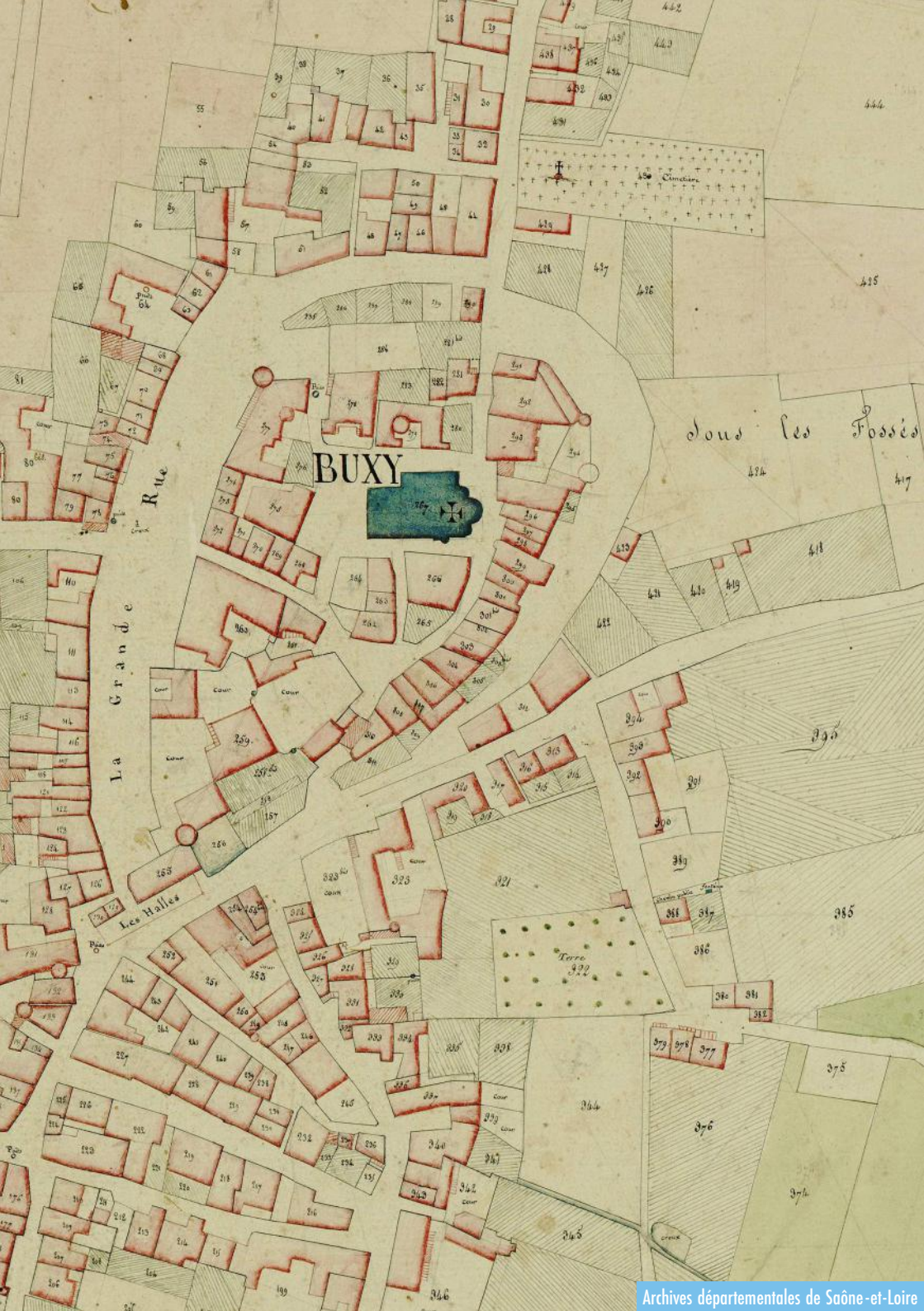
LE MUSÉE DU VIGNERON

Dit museum, opgericht door de wijnboeren, ligt in het centrum van Buxy. Het biedt van maand tot maand een blik op het werk van de wijnbouwers, met voorwerpen die dateren van de jaren 1850 tot 1950. Het is een eerbetoon aan de moed en knowhow van onze wijnbouwers.

Rondleiding en openingstijden op aanvraag bij het VVV-kantoor Sud Côte Chalonnaise.

DE BUXY MARKT

Elke donderdagochtend rond de kerk.

De versterkte omheining- Grande rue

De stad Buxy werd eind 11e of begin 12e eeuw versterkt en bleef dat drie eeuwen lang. In de 15e eeuw, toen de koning van Frankrijk heer van de stad werd, verloren de vestingwerken hun belang en werden ze geleidelijk verlaten.

De vestingmuren waren uitgerust met zes torens, waarvan er twee nog volledig zichtbaar zijn: de Tour Rouge en de Tour du Roi. De vestingwerken omvatten ook grachten van 15 meter breed. Ten westen van de stad werden de grachten gedempt om de Grand'Rue te creëren. Buxy was ook een stad van justitie: tot de Revolutie was het de zetel van het provoostgerechtshof, dat tien gemeenschappen groepeerde.

Het oratorium bevond zich onderaan de Grand'Rue, vlakbij de markthal. Justitiële functies zoals griffiers, advocaten enz. concentreerden zich rond dit hof. De provoost, daarna de procureur des konings, was verantwoordelijk voor het rechtspreken namens de heer, daarna de koning van Frankrijk.

Rue des Juifs

Deze straat leidde naar de Cour Marmagne, de thuisbasis van de Joodse gemeenschap van Buxy, de grootste van de Côte Chalonnaise in de 14e eeuw. In de Middeleeuwen werden de Joden

Archives départementales de Saône-et-Loire

gemarginaliseerd in het koninkrijk Frankrijk en werden de activiteiten van het lenen van geld aan hen gedegradeerd, omdat ze door de Kerk werden veroordeeld. Zo werden ze, in het hart van de economische activiteit, lokaal geïntegreerd. Maar tijdens zijn bewind verbande Philippe le Bel in 1306 de Joden uit het koninkrijk. Sommigen vertrokken, anderen bekeerden zich.

De gemeenschap in Buxy telde waarschijnlijk meer dan honderd personen. Na hun verdrijving werd de Cour Marmagne de Cour Goubot.

Saccazand Huis

3

Saccazand Huis

Dit gebouw, dat minstens dateert uit de 16e eeuw, was het huis van Charles Claude Saccazand, de laatste procureur des Konings bij de Provoost. Hij speelde een belangrijke administratieve rol tijdens de Franse Revolutie en stierf op 8 december 1792. Je kunt het erkervenster bewonderen, een venster van baksteen en vakwerk met kraagstene, evenals de duiventil..

4

Kerk Saint-Germain

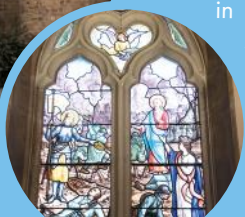
Het plein werd aangelegd in 1845. De kerk van Buxy, die sinds 1943 geklasseerd staat als Historisch Monument, heeft in de loop der eeuwen heel wat veranderingen ondergaan. De oudste delen van de huidige kerk dateren uit de 12e eeuw en zijn de overblijfselen van de kerk die door de monniken van Cluny werd gebouwd. De kerk liep schade op tijdens de Honderdjarige Oorlog en de slag van 1471. Daarna

werd ze gerestaureerd en werd de «Germaine»-klok geïnstalleerd. Vandaag herbergt de kerk van Buxy drie klokken: *G e r m a i n e*, *M a g n i f i c a t* en *P a u l i n e H e n r i e t t e*.

In 1518 werden er twee kapellen in gotische stijl aan de kerk

toegevoegd. Een van deze kapellen, vlakbij het koor, herbergt een glas-in-loodraam met twee soldaten, Christus en Jeanne d'Arc, die de Tweede Wereldoorlog oproepen. Een derde kapel werd gebouwd in de 12e eeuw. De klokkentoren, die vandaag de dag nog steeds zichtbaar is, werd gebouwd in 1528.

De kerk werd verder verwoest tijdens de godsdienstoorlogen en de Franse Revolutie. Daarna werd ze gerestaureerd en vergroot tot het midden van de 19e eeuw. Tijdens de restauratiecampagne tussen 1867 en 1869 werd het timpaan bij de ingang van het schip niet gebeeldhouwd wegens geldgebrek. Een eeuw later, in 1958, gaf het stadsbestuur Robert Rigot, een beeldhouwer uit Buxyn die 4 jaar eerder de eerste Grand Prix de Rome had gekregen, de opdracht om het timpaan te beeldhouwen. Hij beeldhouwde het ontwerp uit 1867, gevonden door de heer Renaud, in de Romaanse stijl, maar signeerde zijn werk helaas niet. Het stenen timpaan stelt Saint Germain en zijn muilezel voor tijdens hun bezoek aan de Romeinse keizerin Placidia. Vanaf de jaren 1990 werden grote renovatiewerken ondernomen om de kerk te herstellen en te moderniseren. De huidige kerk was echter niet de eerste

die in Buxy werd gebouwd. In 1997 werden resten van de funderingen van een kerk of kapel ontdekt in het middenschip. Het is

waarschijnlijk dat deze kerk de opvolger was van een houten structuur die meerdere keren was vernield.

5

Rue de la Cure

In de middeleeuwen was de Rue de la Cure de hoofdstraat van het dorp, die de Porte de Beaune in het noorden verbond met de Basse-cour van het kasteel. Het was ook de belangrijkste winkelstraat voor de notabelen van de stad. In die tijd waren er winkels aan beide kanten van de straat, over de hele lengte.

In deze straat was ook de gevangenis gevestigd, in hetzelfde gebouw als de gemeenschappelijke ovens. In de middeleeuwen behoorden de ovens toe aan de Heer, die ze beschikbaar stelde in ruil voor een belasting. De pomp die je nog steeds kunt zien op nummer 20 in de rue de la Cure staat op de plek van een van de oudste waterputten van Buxy.

Rue de la Cure

6

Toren van de koning

De Tour du Roi was een van de 6 torens die deel uitmaakten van de vestingwerken van de stad. In het begin van de 16e eeuw was het een ruïne. Guillaume Perrault, rechter in Buxy, restaureerde de toren en de duiventil binnenin.

De overblijfselen van een andere toren zijn nauwelijks zichtbaar in de rue des Fossés. De drie andere verloren poorten waren de Porte de Beaune in het noorden, de Poterne in het zuiden onderaan de rue de la Cure en de Grande Porte du Chateau in het westen.

Toren van de koning

7

Rue des Fossés

Zoals de naam al doet vermoeden, ligt deze straat op de plek van de oude grachten die de stad beschermden. Toen de vestingwerken hun belang verloren en vernietigd werden, werden de grachten geleidelijk gedempt. In de eerste helft van de 19e eeuw werd de straat beplant met bomen.

In de huizen onderaan de straat zijn kelders gegraven in de rots onder de stadsmuren. Deze staan nu bekend als «caves refuge», omdat ze werden gebruikt als schuilplaatsen tijdens oorlogen of aanvallen van struikrovers. Ze werden opnieuw gebruikt tijdens de Tweede Wereldoorlog. Je komt de kelder binnen via een raam in de Rue de la Cure, op een hoger niveau dan de Rue des fossés. Eenmaal in de schuilkelder heb je een buitenstaander nodig om de deur voor je te openen. Om een grotschuilplaats te ontdekken, kun je deelnemen aan een rondleiding die tijdens het zomerseizoen op vrijdag wordt georganiseerd.

Place du Carcabot

Rue des Fossés

8

Place Carcabot

De oorsprong van de naam van het plein is onzeker. Was het de plek waar de «carcan» (schandpaal) stond, of de plek waar de graanprijzen werden aangegeven? Het plein heeft door de eeuwen heen vele transformaties ondergaan. De belangrijkste vond plaats aan het einde van de 19e eeuw, toen de waterpoel aan de voet van de Tour Rouge, die tijdens hevige stormen voor grote overstromingen zorgde, werd gedempt.

Vandaag kun je de fontein zien die in Buxy-steen is gemaakt door de Buxynois beeldhouwer Ivan Avoscan. Na zijn opleiding tot steenhouwer in een bedrijf in Buxy ging hij naar de Ecole des Beaux-Arts in Lyon. Hij won de Prix de Paris en nam deel aan verschillende kunstbeurzen. Vanaf de jaren 1960 nam hij afstand van de figuratieve beeldhouwkunst en wijdde hij zich aan de creatie van monumentale werken in de openbare ruimte.

9

Rue de la Cure - La Poste

Dit gebouw was de voormalige woning van een van de notarissen van Buxy, Abraham Cornu, die 54 jaar lang praktijk hield in de 17e eeuw. Er waren 5 tot 6 notariskantoren tegelijk open in Buxy, wat de welvaart van de stad aantoonde, met een bevolking die varieerde van ongeveer 300 in de 15e eeuw tot bijna 1.500 aan het einde van de 17e eeuw. Het huis ging vervolgens door verschillende eigenaren voordat het de Cure werd tot 1908, toen er een nieuw huis werd gebouwd in de rue haute de la Gare. In 1911 werd het postkantoor naar deze plek overgebracht.

Het postkantoor kwam in 1794 naar Buxy en was gevestigd bovenaan de Rue de la Cure. Toen de elektrische telegraaf werd geïntroduceerd, verhuisde het postkantoor in 1879 naar een huis in de Grande Rue.

Archives départementales de Saône-et-Loire

B. Ferraud, édit. à Bourg (Ain)

Buxy. — Les Halles

10

Hallen

De laatste Halle aux grains werd gebouwd in 1836 en deed ook dienst als vrederechter en stadhuis. Tegenwoordig staat het op de stoep voor de Tour Rouge en aan de overkant van de Rue de la Gare. Deze hal, die je op de ansichtkaart ziet, werd in 1957 afgebroken. De oudste werd waarschijnlijk in de 12e eeuw gebouwd.

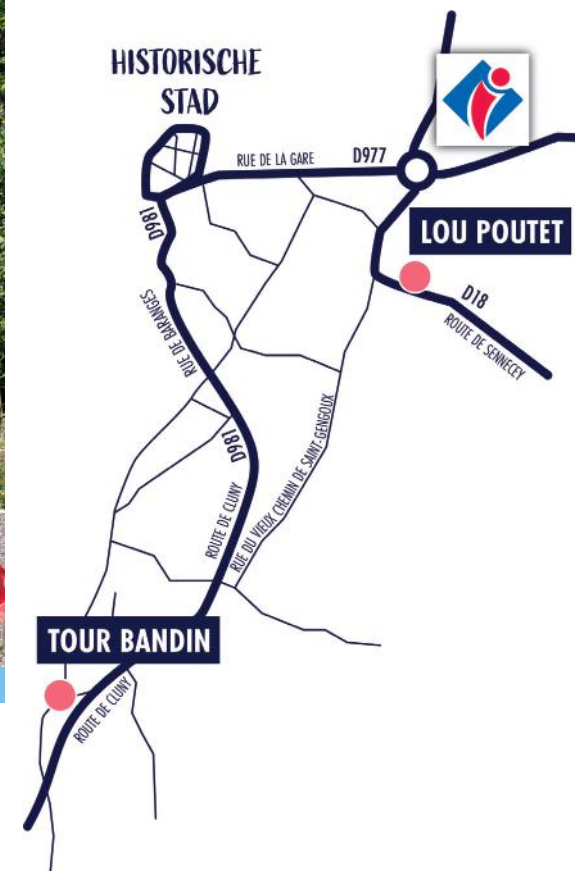

Rode Tour

De emblematische Tour Rouge is een van de overblijfselen van de middeleeuwse stadsmuren. De toren werd vanaf 1789 gebruikt als wachthuisje door de nationale militie. Het Latijnse citaat op het gebouw is echter een recente toevoeging en betekent «Drink de wijn die ik voor je heb gemengd». Maar waarom de «rode» toren? Omdat hij bedekt is met (rode) tegels, die in 1554 de originele lauze steen vervingen.

Afbakingslijn

Na de Frans-Duitse wapenstilstand van 22 juni 1940 scheidde deze binnengrens Frankrijk in twee zones: in het noorden het door de Duitsers bezette deel en in het zuiden de onbezette zone onder het bestuur van Pétain. Het departement Saône-et-Loire werd zo in tweeën gedeeld tot 1 maart 1943, toen de grens officieel werd opgeheven na de invasie van het Duitse leger in de zuidelijke zone op 11 november 1942. De stad Buxy werd doorkruist door de demarcatielijn, die de weg volgde van Chalon-sur-Saône in de richting van Montagny-lès-Buxy en Cersot.

Rode Tour

Twee Duitse controleposten, compleet met wachthuisjes en slagbomen, werden opgezet bij «Lou Poutet» en «La Tour Bandin» (die dienst deed als tijdelijke gevangenis voor gearresteerde illegale immigranten). Inwoners, wiens dagelijks leven werd verstoord, moesten een pas (Ausweis) kunnen tonen om de grens over te steken. Degenen die er geen konden krijgen, werden geholpen door smokkelaars over velden en zandpaden om de Duitse patrouilles te ontwijken. Vandaag de dag vertelt een lessenaar op de Voie Verte brug het plaatselijke verhaal van deze grens. Een gegraveerde paal bij «Lou Poutet» en een gedenkplaat bij «la Tour Bandin» herinneren aan de locatie van de voormalige Duitse versperringen en maken deel uit van een departementaal herdenkingspad op initiatief van de Vereniging van Vrijwillige Verzetsstrijders (CVR 71).

Bandin Tour

De spoorlijn Chalon-Cluny

Het project voor een spoorlijn tussen Chalon en Cluny werd in 1864 gelanceerd door het algemeen raadslid van Buxy. Na een onderzoek van de gemeenten door de prefect van Saône-et-Loire werd het project goedgekeurd. Het duurde echter tot 20 oktober 1888 voordat de lijn werd geopend. Er was meer dan 20 jaar nodig om veldstudies uit te voeren, het tracé te bespreken, de stationslocaties te kiezen die het dichtst bij de stadscentra lagen en het benodigde geld voor de aanleg bij elkaar te krijgen.

De werkzaamheden begonnen in 1876 met het Belgische bedrijf dat door het departement was geselecteerd, maar kwamen al snel stil te liggen door gebrek aan financiering. De Algemene Raad verklaarde toen dat de concessie van de maatschappij was verlopen en besloot om de spoorlijn door het departement te laten aanleggen. Het wendde zich tot de PLM (Compagnie des chemins de fer de Paris à Lyon à la Méditerranée) om de rails te leveren.

In 1882 werd het definitieve tracé vastgesteld en in april begonnen de werkzaamheden. In de zomer van 1885 leverde de PLM de rails en ballast. In 1887 werd het spoor gelegd, de seinen geïnstalleerd en de reizigersgebouwen gebouwd. De officiële

opleveringstrein, met aan boord leden van de Commissie van Openbare Werken en vertegenwoordigers van de PLM, reed over de lijn op 20 september 1888 en was een groot succes.

Het traject tussen Saint-Gengoux-le-National en Montchanin werd in juni 1889 geopend. Het werd gebouwd om het kolenveld te bedienen zonder door Chagny of Chalon-sur-Saône te hoeven rijden. Het is 27 km lang, met 2 tunnels en 3 viaducten, waaronder het viaduct van Crainseny.

De lijn die Chalon sinds 1939 met Mâcon verbond, werd gewijzigd toen de demarcatieline werd ingesteld. Er werden twee diensten gecreëerd, één tussen Chalon en Buxy en één tussen Mâcon en Saint-Boil. De lijn werd opnieuw ingesteld op 3 mei 1943, nadat de demarcatieline was afgeschaft.

Ondanks protesten en de oprichting van een coördinatiecomité ter verdediging van de SNCF-lijn van Mâcon naar Chalon via Cluny in 1966, werd de lijn officieel gesloten op 1 november 1968. Slechts 5 stations, waaronder Saint-Gengoux-le-National en Buxy, bleven open voor vrachtverkeer tot 1991. De Conseil Général kocht de spoorlijn in 1994 aan met als doel er een langeafstandswandelpad van te maken, aangezien het spoor in een landelijke omgeving ligt.

De 46 km lange groene weg werd ingehuldigd op 30 augustus 1997.

Bibliografie :

«Buxy d'hier à aujourd'hui», Société d'histoire de Buxy
«Commerce et artisanat – Agriculture et vignoble – Sociétés amicales et sportives – Festivités à Buxy (1885-2008)», Société d'Histoire et d'Archéologie de Buxy
«Buxy et ses environs pendant la guerre – Période 1939-1944»; Bernard Malvault – Société d'Histoire de Buxy
«Dossier pédagogique La ligne de démarcation en Saône-et-Loire», Sébastien Joly – Centre d'interprétation de la ligne de démarcation
«Buxy dévoilé», Gérard Mourdon_Société d'histoire et d'archéologie de Buxy

Andere activiteiten

GENIET VAN EEN ONTSPANNEN FIETSTOCHT!

Ga naar het Office de Tourisme Sud Côte Chalonnaise, place de la Gare in Buxy, waar je elektrisch ondersteunde fietsen kunt huren om de prachtige voie verte te ontdekken. Maak je klaar om te trappen langs deze rustige route, speciaal ontworpen voor fietsers. Geniet van de schoonheid van het omringende platteland.

ONTDEK HET ZUIDEN VAN DE CÔTE CHALONNAISE

Onze toeristische gids is de ideale reisgenoot voor alle soorten reizigers, of het nu gaat om natuurliefhebbers, fijnproevers of geschiedenisfanaten. Van emblematische plekken tot verborgen schatten, je vindt alle goudklompjes van ons grondgebied om je verblijf onvergetelijk te maken.

ONTDEK HET MIDDELEEUWSE DORP SAINT-GENGOUX-LE- NATIONAL

Explore the historic center of Saint-Gengoux-le-National with our tour booklet, available from our tourist information offices or as a download from our website.

OFFICE DE TOURISME *Sud Côte Chalonnaise*

Place de la Gare

71390 BUXY

+33 (0)3 85 92 00 16

4 Avenue de la Promenade

71460 SAINT-GENGOUX-LE-NATIONAL

+33 (0)9 77 35 14 40

tourisme@ccscc.fr

www.tourisme-sud-cote-chalonnaise.com

